

71. Wí pé: Njé ó yẹ fún wa láti tún máa pe ohun miíràn tí kò lè ẹ oore tàbí ipalára fún wa lẹyin-in Allaahu bí? (Ohun) tí yóò dá wa padà sínú un àimòná lẹyin tí Allaahu ti fi ọ̀nà mò wá. (Ohun tí yóò wáá sọ wá) dà gégé bí ẹni tí àwọn ẹ̀sù tí sì lónà tí n dààmú kiri lóri ilẹ̀; àwọn ijọ kan tí ó ní sì n pè é lọ sí ojú ọ̀nà (òtító), (wọn n wí pé): Maa bọ lódodo wa. Wí pé: Dájúdájú ojú ọ̀nàa tí Allaahu ni ọ̀nà gidi, wọn sì pa wá láṣe pé kí á juwọ-jusẹ sílẹ̀ fún Olúwaa àwọn àgbáyé (kí á jẹ Musulumi).

72. Àti pé kí ẹ máa kírun, kí ẹ sì páyàa Rẹ̀ (Allaahu), Ọ̀un ni wọn yóò ko yín jọ sí ọ̀dodo Rẹ̀.

73. Ọ̀un ni Ẹni tí Ó dá àwọn sánmọ àti ilẹ̀ pẹ̀lúu ọ̀dodo, àti ojọ tí yóò wí pé: Jẹ̀ bẹ̀ẹ̀, tí yóò sì jẹ̀ bẹ̀ẹ̀. Ọ̀dodo ni ọ̀rọ̀ Rẹ̀. Tí Rẹ̀ sì ni ijọba ní ojọ tí (malaika) yóò fọ̀n fẹ̀rẹ̀, Ọ̀un ni Ọ̀lùmọ̀ ikòkò àti gbangba; Àti pé Ọ̀un ni Ọ̀jògbón jùlọ, Olùníró jùlọ.

74. Kí o sì ẹ (irántí) igbà tí Ibraahiimu sọ fún bàbáa rẹ̀ Aasara pé: Sẹ̀ iwọ̀ fẹ́ẹ̀ sọ àwọn ọ̀rìṣà di ohun-àájọ̀sinfún ni bí? Dájúdájú ẹ̀mí rí ẹ̀ àti àwọn ẹ̀nìyàn rẹ̀ nínú un iṣínà tí ó hàn gbangba.

75. Báyan ni A fi ijọba àwọn sánmọ àti ilẹ̀ han Ibraahiimu kí ó lè wà nínú un àwọn tí wọn ní àmòdájú.

76. Nígba tí ilẹ̀ ẹ̀sù (tí ọ̀kùnkùn-un bò ó dárú), ó rí iràwọ̀ kan, ó sì wí pé: Eyí ni Olúwaa mi. Nígba tí ó wọ̀, ó wí pé: Èmi kò fẹ̀ràn àwọn nṣkan tí n wọ̀ (làti fi wọn ẹ̀ Olúwaa mi).

77. Nígba tí ó rí ọ̀ṣùpá tí ó yọ̀, ó wí pé: Eyí ni Olúwaa mi. Nígba tí ó wọ̀, ó wí pé: Tí Olúwaa mi kò bá fi ọ̀nà hàn mi, dájúdájú ẹ̀mí yóò wà lára àwọn tí wọn sọ̀nù.

قُلْ أَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرْثُ عَلَىٰ أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْنَا اللَّهَ كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانَ لَهُ أَصْحَابٌ يَدْعُونَهُ إِلَى الْهُدَىٰ أَتُنَبِّئُ قُلْ إِنَّ هُدَى اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ ۖ وَأْمُرْنَا لِنُسَلِّمَ لِلرَّبِّ الْعَلَمِينَ ﴿٦١﴾ وَأَنْ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۖ وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٦٢﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ ۚ قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ ۚ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ۚ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿٦٣﴾ * وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ أَرَزَرْتَنِي خُذْ أَصْنَامًا ءَالِهَةً إِنِّي أَرَأَيْتَكَ وَقَوْمَكَ فِي صَلَٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٦٤﴾ وَكَذَلِكَ نُرَىٰ إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ ﴿٦٥﴾ فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَىٰ كَوْكَبًا ۖ قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أُحِبُّ الْآفِلِينَ ﴿٦٦﴾ فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِغًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَيْنَ لَمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ ﴿٦٧﴾